

EIOPA-BoS-14/167 SV

Riktlinjer för tilläggskapital

Riktlinjer för tilläggskapital

Inledning

- 1.1. Eiopa har utarbetat riktlinjer för tilläggskapital i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (nedan kallad "Eiopa-förordningen")⁽¹⁾.
- 1.2. Riktlinjerna härrör från artiklarna 89, 90, 93-96, 226 och 235 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan kallat "Solvens II-direktivet")⁽²⁾ och även till artiklarna 62-67, 74, 75, 78 och 79 i genomförandeåtgärderna⁽³⁾.
- 1.3. Riktlinjerna är framtagna för tillsynsmyndigheter enligt Solvens II-direktivet.
- 1.4. Tilläggskapital är villkorat av att det inte har betalats in och inte redovisats i balansräkningen. Dessa egenskaper medför ett behov av tillsynsmyndighetens godkännande av sådanposter. Om tilläggskapital infordras vid någon obestämd tidpunkt i framtiden är det inte längre villkorat utan omvandlas till primärkapitalbasposter som motsvaras av tillgångar i balansräkningen.
- 1.5. I artikel 89 i Solvens II-direktivet anges att tilläggskapital kan innefatta alla rättsligt bindande åtaganden som gjorts till företag. Detta kan omfatta många arrangemang som inte faller inom den specifika klassificering av tilläggskapitalposter som avses i Solvens II-direktivet så länge de kan infordras för att täcka förluster.
- 1.6. Riktlinjerna beskriver överväganden som rör tillsynsmyndighetens godkännandeprocess för tilläggskapitalposter, klassificering av tilläggskapitalposter och löpande uppfyllande av kriterier för godkännande.
- 1.7. Godkännandeprocessen för tilläggskapital förutser löpande kommunikation mellan tillsynsmyndigheter och företag, bland annat innan ett företag lämnar in en formell ansökan om godkännande av en tilläggskapitalpost. Om tilläggskapitalposten vid infordran skulle bli en post som inte finns med i förteckningarna, och det därför behövs två godkännanden från tillsynsmyndigheten, bör sådan kommunikation inkludera förfaranden som ska följas för detta behov av två godkännanden.
- 1.8. Artikel 226 i Solvens II-direktivet tillåter att en grupp ansöker om godkännande av en tilläggskapitalpost för ett mellanliggande försäkringsholdingföretag eller ett mellanliggande blandat finansiellt holdingföretag. I sådana fall tillämpas dessa riktlinjer som om det mellanliggande försäkringsholdingföretaget eller det mellanliggande blandade finansiella holdingföretaget vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Detta gäller även om en grupp leds av ett

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48-83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1-155

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1-797

försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med artikel 235 i Solvens II-direktivet.

1.9. För dessa riktlinjer har följande definitioner tagits fram:

- (a) "Kapitalinstrument" är ett instrument som, om det infordras, kommer att generera en tillgång, ofta i form av kontanter, och samtidigt skapa motsvarande intressen i försäkrings- eller återförsäkringsföretag när det gäller aktier, eller motsvarande efterställda skulder i företaget;
- (b) "Post som inte finns med i förteckningen" är en kapitalbaspost som inte ingår i de förteckningar som anges i artiklarna 69, 72 och 76 i genomförandeåtgärderna.

1.10. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.

1.11. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Riktlinje 1 – Godkännande av tilläggskapitalposter som, om de infordras, omvandlas till en post som inte finns med i förteckningen

1.12. Om en tilläggskapitalpost när den infordrades skulle omvandlas till en post som inte finns med i förteckningen bör företagen söka godkännande för klassificeringen av den posten, enligt artikel 79 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2009/138/EG, innan ansökan om godkännande av tilläggskapitalposten lämnas in.

Riktlinje 2 – Att ingå kontrakt för en tilläggskapitalpost

1.13. När tillsynsmyndighetens godkännande har beviljats villkorat av att avtalet ingås, i enlighet med artikel 7.3 i Kommissionens genomförandeförordning (EU) . . ./. . . om tekniska standarder för genomförande av de förfaranden som ska användas för tillsynsmyndigheternas godkännande av användning av poster i tilläggskapital i enlighet med Europaparlamentet och rådets direktiv 2009/138/EG⁽⁴⁾, bör företaget formellt ingå avtalet senast 15 arbetsdagar efter att godkännandet har beviljats, om inte företaget i förväg skriftligen har kommit överens om en längre period med tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 3 – Kunna infordras på begäran

1.14. För att de poster som beskrivs i punkterna a, b, c, d, f och i i artikel 74 i genomförandeåtgärderna ska kunna infordras på begäran bör företagen se till att infordran inte är

- (a) beroende av att en händelse inträffar eller av att kriterier uppfylls,
- (b) beroende av en överenskommelse med motparten eller någon tredje part,

⁽⁴⁾<https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

- (c) föremål för överenskommelse, arrangemang eller incitament som innebär att företaget inte har tillåtelse att infordra posten eller troligen inte kommer att infordra posten, eller
- (d) föremål för något annat arrangemang eller kombination av arrangemang som har samma effekt som punkterna a–c.

1.15. När det gäller bedömningen av framtida fordringar från i en ömsesidig association eller ett liknande företag med uttaxeringsrätt vid tillämpning av artikel 90 i Solvens II-direktivet bör tillsynsmyndigheterna överväga om det finns några hinder för att dessa fordringar används för att täcka förluster när de uppstår, och att fordringsbeloppet återvinns i tid.

Riktlinje 4 – Klassificering av tilläggskapitalposter

- 1.16. Tillsynsmyndigheten bör inte bestämma klassificeringen av en tilläggskapitalpost endast utifrån den form i vilken posten presenteras eller beskrivs. Tillsynsmyndighetens bedömning och klassificering av tilläggskapitalposten bör bero på postens ekonomiska substans och i vilken utsträckning den skulle motsvara de egenskaper och särdrag som anges i artiklarna 93–96 i Solvens II-direktivet och artiklarna 74, 75 och 78 i genomförandeåtgärderna.
- 1.17. När tilläggskapitalposterna blir kapitalinstrument när de infordras bör företagen klassificera tilläggskapitalposten genom att bedöma egenskaperna hos kapitalinstrumentet och fastställa vilken nivå kapitalinstrumentet skulle tillhöra.
- 1.18. Företagen bör säkerställa att om infordran av tilläggskapitalposten resulterar i mottagandet av kontanter eller andra tillgångar, kommer primärkapitalbasposten endast att behandlas som ett tillskott om den inte ger upphov till ett motsvarande kapitalinstrument eller en skuld för företaget, oavsett om den är villkorad eller inte.
- 1.19. Företagen bör behandla poster som tillskott
- (a) när de är i form av en ovillkorlig gåva eller donation av kapitalbas,
 - (b) oavsett om de är från ett moderföretag eller någon annan part, eller i form av uttaxeringsrätt från medlemmar av ömsesidiga associationer eller liknande företag,
 - (c) oavsett hur posten behandlas för redovisningsändamål, som bidragande till resultatet eller direkt till reserver.
- 1.20. Eftersom behandlingen i balansräkningen av tillskott som uppfyller de nödvändiga särdrag och egenskaper som används för att klassificera kapitalbasen på nivåer innebär/är en ökning av företagets tillgångar med en motsvarande ökning i avstämningsreserven, och eftersom bidraget inte ger upphov till något kapitalinstrument, någon skuld eller någon annan primärkapitalbaspost, bör företagen klassificera posten som nivå 2-tilläggskapitalpost.

- 1.21. Företagen bör klassificera avtalsarrangemang som, när de infordras, täcker företagets skulder genom att skydda tredje man, på samma sätt som tillskott om de
- (a) genererar en tillgång för företagets tredje mans borgenär,
 - (b) inte skapar motsvarande skulder för företaget.
- 1.22. Företagen bör behandla ersättningsavtal som tvingar en tredje man som håller företaget skadeslöst att betala belopp till företagets borgenär utan att tvinga företaget att återbetala dessa belopp till tredje man, som tilläggs kapitalposter, med förbehåll för godkännande av tillsynsmyndigheten.
- 1.23. Tillsynsmyndigheterna bör klassificera tilläggs kapitalposterna som vid infordran inte blir kapitalinstrument, tillskott eller arrangemang, men som täcker ett företags skulder, genom att beakta särdragen hos det som tilläggs kapitalposten levererar vid infordran.

Riktlinje 5 – Fortlöpande uppfyllande av kriterier

- 1.24. Företagen bör diskutera med tillsynsmyndigheten så tidigt som möjligt om de har anledning att tro att en väsentlig förändring av förlusttäckningsförmågan hos en tilläggs kapitalpost är nära förestående eller sannolik.

Riktlinje 6 – Bedömning av fortlöpande uppfyllande av kriterier

- 1.25. Vid bedömningen av om det belopp som tillskrivs en tilläggs kapitalpost fortfarande avspeglar dess förlusttäckningsförmåga bör tillsynsmyndigheterna överväga att använda uppgifter från andra källor utöver den information som erhållits från företaget i enlighet med artikel 62.1 d i genomförandeåtgärderna, däribland, men inte bara:
- (a) information som erhållits genom platsbesök,
 - (b) ad hoc-uppgifter som erhållits eller inhämtats i samband med tillsynens granskningsprocess,
 - (c) information från andra tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, i förekommande fall.

Efterlevnads- och rapporteringsregler

- 1.26. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.27. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.28. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer och ange orsaker till bristande efterlevnad inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.

1.29. Om inget svar ges inom denna tidsfrist kommer de behöriga myndigheterna inte att anses uppfylla kraven på rapportering och kommer att rapporteras i enlighet med detta.

Slutlig bestämmelse om granskning

1.30. Dessa riktlinjer granskas av Eiopa.